

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/140/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119209876
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7119209876.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: Š. K., Q.. XX.X.XXXX, U. M. Č.. XXX, zastúpeného: JUDr. Martin Kirňak, advokát so sídlom v Prešove, Vajanského 43 proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Štúrova 2, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 38C/26/2019-160 zo dňa 6. júla 2021

rozhodol:

- I. M e n í rozsudok vo výroku č. II tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.478,42 eur od 28.8.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. P r i z n á v a žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví tohto rozhodnutia rozhodol v tomto znení:

- I. Žalovaný je povinný z a p l a t i ť žalobcovi sumu 7.478,42 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Žalobca má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré žalovaný zaplatí na účet právneho zástupcu žalobcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o výške tejto náhrady.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu prvej inštancie dňa 3.9.2019, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.478,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.478,42 eur od 28.8.2009 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, keďže žalobcovi bola spôsobená škoda nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru Košice, Odbor kriminálnej polície vydaním uznesenia ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011, ktorým bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie zo zločinu podvodu formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností bol v tom čase dostatočne odôvodnený záver, že dňa 23.07.2009 v Košiciach na Jesenského ulici č. 25 bola podpísaná leasingová zmluva č. S. medzi prenajímateľom IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o., IČO: 36 745 804 so sídlom na Štetinovej ulici č. 4 v Bratislave, v zastúpení osôb oprávnených konať za spoločnosť IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. a nájomcom Opan food s.r.o., IČO: 36 512 931 so sídlom na Michalovskej ulici č. 359/39 v Košiciach, v zastúpení konateľom A. N., predmetom ktorej bol finančný prenájom baliacej linky na potraviny NPK Appec Astro s príslušenstvom, v obstarávacej cene 275.562,35 EUR, za podmienok dohodnutých v predmetnej zmluve, pričom konatelia spoločnosti Opan food s.r.o. Š. K. (konateľ do 05.06.2009) a A. N. (konateľ od 06.06.2009) za pomoci S. U. a R. H. uvádzali pri vybavovaní finančného leasingu pracovníkom spoločnosti IMPULS-LEASING Slovakia nepravdivé údaje týkajúce

sa samotného predmetu finančného leasingu, roku jeho výroby, doby nadobudnutia, obstarávacej ceny a podnikateľského zámeru; po podpise leasingovej zmluvy a poukázaní finančných prostriedkov spoločnosťou IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. na účet spoločnosti Opan food s.r.o. si spoločnosť Opan food s.r.o. neplnila zmluvne dohodnuté podmienky, neuhradila ani jednu zmluvne dohodnutú splátku v zmysle podmienok uzatvorenej leasingovej zmluvy, čím podľa vyjadrenia poškodenej strany - spoločnosti IMPULS-LEASING Slovakia s.r.o. bola spoločným konaním vyššie menovaných spôsobená škoda vo výške 118.161,64 EUR bez DPH. Proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ Košice ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011 podal žalobca dňa 15.04.2011 v zákonnej lehote sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2 Pv 146/10-27 zo dňa 28.06.2011 zamietnutá ako nedôvodná. Dňa 24.7.2012 bola voči žalobcovi a ostatným na Okresný súd Košice I podaná obžaloba pod sp. zn. 2 Pv 146/10 - 49 zo dňa 17.07.2012. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 74/2012-1985 zo dňa 7.7.2014 bol žalobca spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok, v ktorom prokurátor videl zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v celom rozsahu oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý žalobca stíhaný. Proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 74/2012-1985 zo dňa 7.7.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I. odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5 To/3/2015-2009- zo dňa 20.7.2015 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5T 74/2012-2084 zo dňa 23.5.2016 rozhodol, žalobcu (aj iných obžalovaných) spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok, v ktorom prokurátor videl zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v celom rozsahu oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný. Rozsudok vo vzťahu k žalobcovi nadobudol právoplatnosť 17.06.2016. Dňa 30.05.2019 žalobca poslal žalovanému Žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa KR PZ Košice - uznesenie ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011, pričom si uplatnil nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 5.000 eur, ktorá vznikla v dôsledku porušenia právnej povinnosti v inej než majetkovej sfére. Nárok odôvodnil tým, že u žalobcu bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, a nemajetková ujma vyjadruje náhradu za utrpené pocity z toho, že na neho (žalobcu) v období vyše 5 rokov spoločnosť hľadala ako na páchatel'a trestného činu. V akomkoľvek úradnom styku či v bežnom živote bola každodenne znižovaná jeho dôstojnosť, musel znášať opovrhujúce nepríjemné pohľady a často krátko aj nevhodné poznámky na svoju adresu. Počas tohto obdobia sa u žalobcu nezriedka dostavili stavy nervozity a zúfalstva, za ktoré nesie zodpovednosť žalovaný. Posúdiac okolnosti dopadu na súkromný a rodinný život žalobcu vedie k záveru, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôvodný. V súvislosti s obhajobou v trestnom konaní zaplatil žalobca svojmu obhajcovi na základe vyčíslenia trov obhajoby zo dňa 4.12.2018, trovy právneho zastúpenia vo výške 2.478,42 eur. Žalovaný listom zo dňa 26.8.2019 (doručení 27.8.2019) oznámil žalobcovi, že jeho nárok nie je preukázaný a skonštatoval nesplnenie podmienok pre priznanie náhrady škody.

3. Na dôkaz svojich tvrdení predložil súdu: Uznesenie vyšetrovateľa KR PZ Košice ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011, Uznesenie Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 2 Pv 146/10-27 zo dňa 28.6.2011, Obžalobu (sp. zn. 2 Pv 146/10 - 49) zo dňa 17.7.2012, Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 74/2012-1985 zo dňa 7.7.2014, Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 To/3/2015-2009- zo dňa 20.7.2015, Rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 74/2012-2084 zo dňa 23.5.2016, kópiu Žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody zo dňa 30.5.2019, kópiu Vyčíslenia a uplatnenia trov obhajoby zo dňa 4.12.2018, kópiu Faktúry č. 2019050, doklad VRP.

4. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a poukazoval na nedôvodnosť jeho uplatnenia.

5. Na základe vykonaného dokazovania a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil, ako prvé reagujúc na vznesenú námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a dospel k záveru, že uplatnený nárok zo strany žalobcu nie je premlčaný, keďže oslobodzujúci rozsudok voči žalobcovi nadobudol právoplatnosť dňa 17.6.2016, tak premlčacia lehota 3 rokov na uplatnenie nároku trvala do 17.6.2019, a vrátane lehoty 3 mesiacov a 3 dní, kedy lehota spočívala, trvala do 20.9.2019, pričom žaloba bola podaná dňa 3.9.2019, teda v rámci zákonom stanovenej lehoty, pričom uplatnený nárok následne právne posúdil „ex off“ titulom vecnej legitímácie strán sporu a dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný v spore ako

aj žalovaný, v mene ktorého je v zmysle § 4 ods. 1 písm. e/ Zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci oprávnená konať Generálna prokuratúra SR.

6. Následne vec právne posúdil podľa § 46 ods. 3 Ústavy SR, § 1 písm. a/, § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 až 5, § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., § 17 ods. 1, § 18 ods. 1 citovaného zákona a dospel k záveru, a to aj v znení citovaných rozhodnutí súdov, Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR, že v danom prípade bol žalovaný oslobodený spod obžaloby, pričom súdna judikatúra má v tomto prípade za to, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. V danom spore žalobca označil za nezákonné rozhodnutie rozhodnutie vyšetrovateľa KR PZ Košice, odbor Kriminálnej polície pod ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011, ktorým bolo voči žalobcovi začaté trestné stíhanie zo zločinu podvodu formou spolupáchateľstva, a keďže Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5C/74/2012-2084 zo dňa 23.5.2016 žalobcu spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.6.2016 a v konaní súd dospel k záveru, že nakoľko k porušeniu práva u žalobcu došlo, vychádzajúc z konkrétnych skutočností, keďže nezákonne bolo voči žalobcovi vedené trestné konanie v rozsahu 5 rokov a v značnej miere bola znížená jeho dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti, súd nárok žalobcu o zaplatení nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur posúdil ako primeraný a rovnako aj vo výške uplatneného nároku titulom náhrady trov konania vo výške 2.478,42 eur, v tejto časti žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 7.478,42 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v prevyšujúcej časti zaplatenia úrokov z omeškania zo sumy 2.478,42 eur vo výške 5% od 28.8.2019 do zaplatenia žalobu žalobcu zamietol, keďže mal za to, že povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia s odkazom na rozhodnutia súdov, a to Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 100/2017 zo 17.10.2018, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 15/97 z 24.6.1998 (uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 45/2000), Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 185/2011 zo 14.3.2012. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalobca, a to voči II. výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a to čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 2.478,42 eur vo výške 5% od 28.8.2019 do zaplatenia. Uplatnil odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, keďže rozhodnutie v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, dávajúc do pozornosti, že nežiadal úroky z omeškania z nemajetkovej ujmy, ale z nároku na náhradu trov konania, ktoré si u žalovaného žalobca riadne uplatnil a žiadal ich náhradu. Navrhoval, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil napadnutý II. výrok rozsudku tak, že žalobcovi prizná úrok z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.478,42 eur od 28.8.2019 do zaplatenia.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako odvolanie podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu voči II. výroku napadnutého rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcej časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.478,42 eur od 28.8.2019 do zaplatenia, v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, je dôvodné.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

11. Odvolací súd konštatuje, že žalobca si podanou žalobou uplatnil nárok titulom náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ktorú mu súd aj priznal z dôvodu naplnenia zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu titulom nezákonného trestného stíhania žalobcu, keďže žalobca bol právoplatne rozhodnutím súdu oslobodený spod obžaloby s tým,

že uplatnený nárok pozostával z náhrady vynaložených trov trestného konania zo strany žalobcu vo výške 2.478,42 eur, ako aj z náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur (viď výrok pod č. I. napadnutého rozsudku), proti ktorému strany sporu odvolanie nepodali, nakoľko odvolaním zo strany žalobcu bol napadnutý len výrok pod č. II., ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.478,42 eur od 28.8.2019 do zaplatenia zamietol s tým, že súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že podľa ustálenej súdnej praxe povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia s odkazom na rozhodnutia súdov, a to Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 100/2017 zo 17.10.2018, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 15/97 z 24.6.1998 (uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 45/2000), Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 185/2011 zo 14.3.2012. Z uvedeného vyplýva, že rozhodnutie o povinnosti zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch má konštitutívne účinky a preto sa pred uplynutím paričnej lehoty určenej súdnym rozhodnutím žalovaný nemohol dostať do omeškania. Z tohto dôvodu, súd žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

12. V tomto smere ale odvolací súd poukazuje na toho času najaktuálnejšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/339/2021, ktoré je odklonom od doterajšej praxe a predstavuje odklon od rozhodnutia R 45/2000 (1Co/15/1997), v zmysle ktorého povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia, nakoľko rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/339/2021 odkazuje na rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/48/2017 a 4Cdo/257/2019 v znení „Štát je povinný nahradiť škodu najneskôr do 6 mesiacov odo dňa, kedy poškodený nárok riadne uplatnil podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. a márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník dostáva do omeškania, a tak najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6-mesačnej lehoty ho postihuje povinnosť zaplatiť veriteľovi tiež úroky z omeškania.“ Rovnaký záver možno prijať aj podľa zákona č. 58/1969 Zb., keď podľa § 10 zákona č. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. K vzniku omeškania s plnením nemajetkovej ujmy tak nedochádza márnym uplynutím lehoty ustanovenej v rozhodnutí súdu, ale už márnym uplynutím 6-mesačnej lehoty na plnenie podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Dovolací súd tak považuje rozhodnutia dovolacieho súdu pod sp. zn. 4Cdo/48/2017, 4Cdo/257/2019 za rozhodnutia, ktoré predstavujú ustálenú prax v riešení otázky úrokov z omeškania z priznanej náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Touto ustálenou praxou bol prekonaný odlišný právny názor uvedený v rozhodnutí dovolacieho súdu pod sp. zn. 1Co/15/1997.

13. Z obsahu spisu v znení odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že oslobodzujúci rozsudok voči žalobcovi nadobudol právoplatnosť dňa 17.6.2016 a dňa 30.5.2019 žalobca poslal žalovanému žiadosť o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa KR PZ Košice - uznesenie ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011 s tým, že si uplatnil nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 5.000,- eur, ktorá vznikla v dôsledku porušenia právnej povinnosti, inej než majetkovej sfére s tým, že v súvislosti s obhajobou v trestnom konaní zaplatil žalobca svojmu obhajcovi na základe vyčíslenia trov obhajoby zo dňa 4.12.2018 trovy právneho zastúpenia vo výške 2.478,42 eur, pričom žalovaný listom zo dňa 26.8.2019 (doručený 27.8.2019) oznámil žalobcovi, že jeho nárok nie je preukázaný a skonštatoval nesplnenie podmienok pre priznanie náhrady škody.

14. V rozhodnutí z 30. júla 2019, sp. zn. 4Cdo/48/2017 dovolací súd ustálil, že právnu otázku vo vzťahu k nároku na úroky z omeškania z náhrady nemajetkovej ujmy možno považovať za vyriešenú uzneseniami najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/48/2010, 2Cdo/155/2011, 7Cdo/253/2013, so závermi, že štát je povinný nahradiť škodu najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa, kedy poškodený nárok riadne uplatnil podľa § 16 zákona č. 514/2003 Z.z. a márnym uplynutím tejto lehoty sa štát ako dlžník zo zodpovednostného právneho vzťahu dostáva do omeškania, a tak najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí 6-mesačnej lehoty ho postihuje povinnosť zaplatiť poškodenému veriteľovi tiež úroky z omeškania. Dovolací súd má za to, že tento záver možno prijať aj k zákona č. 58/1969 Zb., keď podľa § 10 zákona č. 58/1969 Zb., ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do 6 mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

15. Zase v rozhodnutí z 26. februára 2020, sp. zn. 4Cdo/257/2019 dovolací súd ustálil, že „nárok žalobcu podľa § 17 ods. 2 až 4 zákona č. 514/2003 Z. z. voči žalovanej vzniká už samotnou existenciou väzobného trestného stíhania a rozsudku, ktorým bola osoba pozbavená osobnej slobody následne oslobodená spod obžaloby. Preto rozhodnutie, ktorým sa priznáva táto náhrada škody vo forme

nemajetkovej ujmy v peniazoch v konkrétnej výške, už len deklaruje existenciu tejto zákonom priznanej právnej skutočnosti a nárokov z nej vyplývajúcich. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Z uvedeného je preto možné ďalej vyvodiť, že k vzniku omeškania s plnením nemajetkovej ujmy nedochádza márnym uplynutím lehoty ustanovenej v rozhodnutí súdu, ale už márnym uplynutím šesťmesačnej lehoty na plnenie podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. Uvedený názor dovolacieho súdu je podporený aj novelou č. 412/2012 Z. z., ktorou bolo s účinnosťou od 1. januára 2013 ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. zmenené tak, že podľa poslednej vety tohto ustanovenia, ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr."

16. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

18. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

19. V danom prípade ale uplatnený nárok vo výške 2.478,42 eur nebol uplatnený titulom náhrady nemajetkovej ujmy s odkazom na toho času aktuálnu rozhodovaciu prax v znení horecítovaného rozhodnutia najvyššieho súdu, ale bol uplatnený titulom náhrady škody, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s náhradou škody spočívajúcou v trovách konania, ktoré si u žalovaného žalobca riadne uplatnil, a to v súvislosti s obhajobou v trestnom konaní v znení vyčíslenia trov obhajoby zo dňa 4.12.2018, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 2.478,42 eur, na ktoré žalovaný napriek predloženej kópie faktúry č. XXXXXXXX, dokladu VRP, listom zo dňa 26.8.2019 doručeného 27.8.2019 oznámil žalobcovi, že jeho nárok nie je preukázaný a skonštatoval nespĺnenie podmienok pre priznanie náhrady škody, ktorú si uplatnil žalobca u žalovaného aj titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 5.000,- eur dňa 30.5.2019 v znení žiadosti o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vyšetrovateľa KR PZ Košice uznesenie ČVS: KRP-8/OEK-KE-2010 zo dňa 8.4.2011.

20. Keďže nárok nemajetkovej ujmy a nárok náhrady škody titulom náhrady vzniknutých trov konania v trestnom konaní spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia podľa odvolacieho súdu súvisia s nezákonným trestným stíhaním a boli uplatnené podľa zákona č. 514/2003 Z.z., musí mať hore uvedené rozhodnutie najvyššieho súdu dopad aj na tento namietaný nárok, a preto odvolací súd má za to, že žalobcovi, keďže žalobca disponuje žalobou a uplatnil si nárok na príslušenstvo, len z uplatneného a vyčísleného nároku trov obhajoby vo výške 2.478,42 eur, žalobca má nárok z tejto sumy aj na uplatnený úrok z omeškania vo výške 5% od 28.8.2019 do zaplatenia, keďže žalobca tento nárok u žalovaného riadne a včas uplatnil a rovnako to aj preukázal, a preto sa ohľadom tohto nároku žalovaný dostal do omeškania so zaplatením sumy vo výške 2.478,42 eur od 28.8.2019, keďže listom zo dňa 26.8.2019, doručenému žalobcovi dňa 27.8.2019, žalovaný žalobcovi oznámil, že jeho nárok na náhradu škody neuspokojí (rozhodnutie NS SR 4Cdo/257/2019), na ktoré odkazuje aktuálne rozhodnutie NS SR

7Cdo/339/2021 ako na rozhodnutia predstavujúce ustálenú prax v riešení otázky úrokov z omeškania z priznanej náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej meritórnym rozhodnutím.

21. Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil rozsudok vo výroku pod č. II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 2.478,42 eur od 28.8.2019 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Keďže žalobca bol v celom rozsahu uplatneného nároku úspešný v zmysle § 396 ods. 2 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanému 100% nárok na náhradu trov konania (t.j. trov konania vzniknutých na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).